

ImPERFECT

Dirigit per Sol Picó

Dossier

Pedagògic

PREMIO NACIONAL
DE ARTES ESCÉNICAS PARA LA
INFANCIA Y LA JUVENTUD 2020

La BAPdUFA

1 Qui som? La Baldufa & Sol Picó

2 L'espectacle

- Paraules clau

3 L'argument i el contingut de les escenes

4 Les propostes didàctiques

- Abans de l'espectacle

Els objectes

1. Proposta inicial
2. Una història il·lustrada
3. Fem una animació?

- Durant l'espectacle

- Després de l'espectacle

1. Recuperem algunes escenes
2. De siluetes i formes
3. Ens movem?
4. Representem esports en mímica
5. D'una rodona puc crear...
6. La música em suggereix...
7. Fem metàfores visuals?
8. Posem títols

- Bibliografia recomanada

5 Fitxa artística

1. Qui som?

La Baldufa & Sol Picó

LA BALDUFA

Premio Nacional de Artes Escénicas para la Infancia y la Juventud 2020

La Companyia de Comediants La Baldufa es crea a Lleida l'any 1996. Des de fa més de 25 anys apostem per crear **espectacles d'arts escèniques de qualitat i innovadors**, adreçats a tots els públics però principalment orientats al públic familiar. Un dels aspectes que marquen l'ADN de La Baldufa és que tota la nostra creació, i fins i tot el dia a dia de la companyia, té un **rerefons de compromís cap a allò social**, que ens ha acompanyat tota la vida.

A l'hora de crear, mesclem aquesta consciència social amb un món visual propi: "**l'estètica Baldufa**", que posem **al servei de la dramaturgia**. El **clown i el teatre gestual** són els estils en què ens sentim més còmodes, però també ens agrada fer mestissatge artístic i **barrejar diferents disciplines**. El nostre **procés creatiu és llarg i global**. Cuinem els espectacles a foc lent i, en el procés de producció, intentem fer **residències i tancaments en teatres** per submergir-nos de ple en la creació i generar vincles amb el territori que ens acull.

Tot això, envoltant-nos sempre d'un **equip de primer nivell**, tant de gestió com artístic, que ens fa créixer dia a dia com a companyia.

Sens dubte, som **militants del teatre per a tots els públics** i creiem fermament en el valor que tenen els infants en la societat. És durant la infantesa que es forma el concepte artístic i cultural de les persones, és per això que la creació dirigida als infants i famílies ha de ser de qualitat, rigorosa i contemporània, al mateix nivell que la que es dirigeix als adults. Per això, i perquè pensem que és important defensar els drets culturals, som membres de les associacions **CIATRE**, **TTP** i **ASSITEJ**.

L'any 2020 vam tenir l'immens l'honor de rebre el **Premio Nacional de Artes Escénicas para la Infancia y la Juventud 2020**, atorgat pel Ministerio de Cultura y Deporte del Gobierno de España. Es tracta d'un premi a la trajectòria de la companyia, que en destaca: la «concepció de l'espectador com a ésser capaç, crític i reflexiu sigui quina sigui la seva edat», i la capacitat de crear universos «de gran riquesa poètica visual». Amb els espectacles produïts, la companyia hem rebut també **diversos reconeixements**.

Entre ells, comptem amb el Segell **RECOMENDADO** (atorgat per la *Red Española de Teatros, Auditorios y Festivales de Titularidad Pública* a través de les seves comissions artístiques), per als espectacles *La Faula de l'Esquirol*, *Safari*, *Pinocchio*, *El Príncep Feliç*, *Cirque Déjà Vu*, *El Llibre Imaginari* i *Zeppelin*.

Durant aquests anys hem pogut actuar en nombrosos escenaris i festivals nacionals, com el **Teatre Nacional de Catalunya**, el **Gran Teatre del Liceu**, **La fira del Teatre al Carrer de Tàrraga**, el **Festival Grec de Barcelona**, el **Teatro Español o la Fira de Titelles de Lleida**, així com en nombrosos **festivals europeus i internacionals**. També hem realitzat diverses **residències internacionals** i hem estat presents en la majoria de **circuits i xarxes teatrals catalanes** i de l'estat espanyol.

Durant 15 anys hem organitzat el **Festival Esbaiola't a Esterri d'Àneu**. Un festival que va néixer el 2008 amb la idea d'oferir cultura de qualitat per als infants i les famílies de les Valls d'Àneu, al Pirineu Català. Fruit de la inquietud social que ens empeny, també fa anys que duem a terme **petites accions socials i culturals al barri on tenim el local**, una zona amb alt índex de segregació, persones migrades, pobresa i exclusió social. Des de l'any 2022 hi duem a terme el **Festival d'arts en viu Enre9**, amb l'objectiu d'empoderar i dinamitzar la zona i els seus habitants.

SOL PICÓ

Coreògrafa i ballarina alcoiana establerta a Barcelona, Sol Picó és coneixedora de la dansa clàssica, espanyola i contemporània. Tres disciplines que es poden sentir en el seu treball coreogràfic, encara que emmarcat en l'expressió més contemporània de la dansa.

Va formar la seva pròpia companyia **Sol Picó Compañía de Danza** el 1993, amb la qual ha desenvolupat el seu segell personalíssim. Un segell que es fa notar tant en el llenguatge creatiu i interpretatiu com en el nom de les seves obres, més de 30 espectacles produïts que han girat per tots els continents: *Razona la vaca* (1995), *E.N.D.* (Esto No Danza, 1998), *D.V.A.* (Dudoso Valor Artístico, 1999), *Bésame el cactus* (2001), *La divadivina y el Hombre bala*, *La dona manca* o *Barbie Superestar* (2003), *La prima de chita* (2006), *Sirena a la plancha* (2008), *El llac de les mosques* (2009), *Petra, la mujer araña y el putón de la abeja Maya* (2011), *Memorias de una pulga* (2012), *One-hit wonders* (2014), *We Women* (2015), *Dancing with frogs* (2017), *Animal de séquia* (2019), *Malditas Plumas* (2020), *Titanas* (2022), entre d'altres, són alguns exemples i muntatges d'aquesta creadora.

Va estudiar al Movement Research de Nova York diverses tècniques de dansa contemporània i ha treballat com a intèrpret i coreògrafa amb diverses companyies i creadors. Incursions al món del teatre amb dramaturgs com Andrés Lima, Carme Portaceli o Sergi Belbel i de l'audiovisual, protagonitzant

curtmetratges o participant en llargmetratges i creacions per a la publicitat, entre d'altres, completen una carrera guardonada en múltiples ocasions. Al seu palmarès compta, entre altres, amb 4 premis de les Arts Escèniques Valencianes, 10 premis Max, el premi Nacional de Dansa de Catalunya (2004), el premi Ciutat de Barcelona de Dansa (2015), el Premio Nacional de Danza 2016 i la Creu de Sant Jordi 2020.

2.L'espectacle

ImPERFECT és un espectacle de **dansa contemporània** que aborda el concepte de **masculinitat i de diferència**. Es construeix a partir d'escenes que es complementen amb l'objectiu d'abordar els dos conceptes amb relacions metafòriques. L'espectacle vol de construir la masculinitat tradicional i obrir la porta a les noves masculinitats (homes que porten faldilles, que pareixen, que es casen, que gaudeixen de la maternitat, que assumeixen les cures...).

La posada en escena és una barreja de so, llum i cos en moviment que t'endinsa en el concepte i et transporta al llarg de l'espectacle en un cúmul de sensacions.

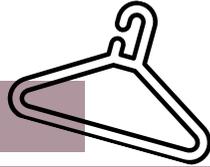
Tot l'espectacle és una dansa molt física. Les diferents escenes et mantenen en tensió constant. Projeccions d'ombres, llums, música i sons que canvien en funció de cada intenció. El cos en relació amb objectes, llum i so. Un cos que s'esforça, que es busca i es mou amb afany de canvi i de superació del mateix concepte de masculinitat.

ImPERFECT és un espectacle que ens permetrà abordar conceptes molt rellevants a l'aula.

Paraules clau

- *noves masculinitats*
- *gènere*
- *diferència*
- *estereotips*
- *pressió social*
- *cures*
- *superació*
- *instint*
- *agressivitat*

3.L'argument i el contingut de les escenes

L'espectacle s'organitza per **escenes**. A cada escena hi trobem objectes que formen part de l'espectacle en un sentit metafòric. Tot seguit trobareu una breu descripció de cada escena que contextualitza les propostes didàctiques que teniu al final del dossier.

Escena 1: la recerca

El cos humà es converteix en animal. Dos animals i després tres, imperfectes que busquen i es busquen. Colors blaus, la llum els segueix. Cordes a terra, es lliguen. Treball corporal individual i escenes en col·lectiu. Coordinació de moviments a la part. Donen voltes. Un llençol que cau i tapa un cos.

Instint animal, el cos es transforma, es modela i crea formes. El sentit d'individu i de col·lectivitat, de trobada d'un cos amb l'altre i de recerca de qui són.

La caiguda del llençol que tapa la persona simbolitza la presó social que cau damunt aquest animal. La silueta del cos sota el llençol belluga, crea formes diverses, abstractes. Qui és? Són formes en moviment que dansen.

Del fons surten lletres projectades de diferents mides. S'apropen, s'allunyen. Surt la paraula IMPERFECT. També la silueta d'un personatge molt gran.

Escena 2: qui som?, on som?

Contacte físic. Música més suau. Coreografia grupal. Els tres personatges junts. La força d'un, estira a l'altre d'extrem a extrem. Primer de cara al públic, després més en bloc. Tots tres junts creen una sola forma.

Tots tres busquen, investiguen què són.

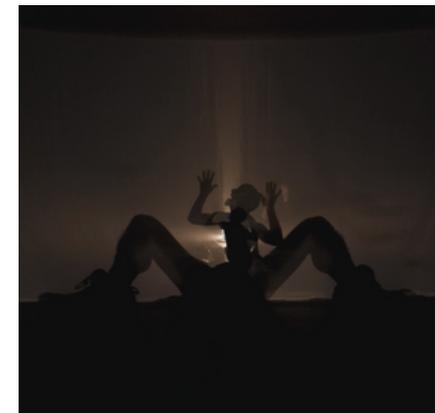

Escena 3: la nova masculinitat?

Fins al part simbolitza el joc infantil.

Acció i moviment amb pilota. Futbol, bàsquet.

Un mateix objecte es transforma en diferents significats. El so ens situa.

Més tard la pilota es transforma, passa de ser pilota a ser una panxa i de la panxa a ser una persona, un infant. L'acte de parir. El part simbolitza la nova masculinitat i el fet d'assumir les cures. El balanceig del nadó, les carícies...

Tècnicament, és una escena on es fa molt evident el canvi d'escala en diàleg amb la llum. Personatges grans i petits.

Escena 4: abraça'm!

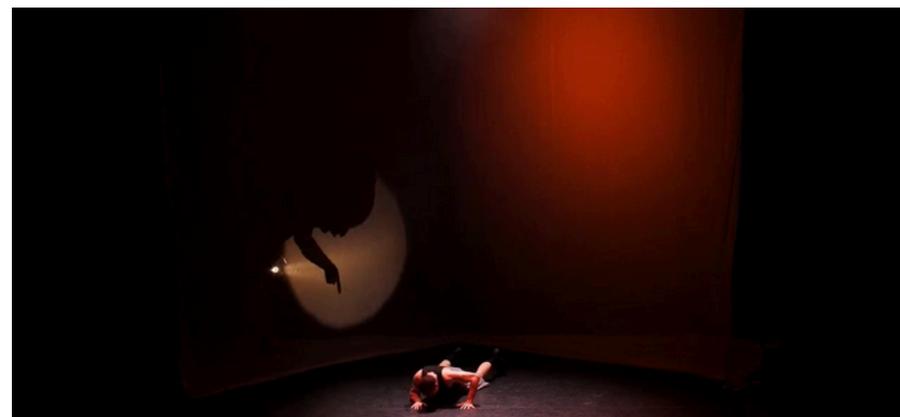
Entra la faldilla com un nou element. Com si fos un nadó que gronxem. Música clàssica. Clau el llençol vertical on es projectava l'ombra i surt el personatge. Ja no és una silueta, ni una ombra.

La faldilla representa la paternitat i també la maternitat. Les cures. També pretén trencar la barrera dels gèneres, són personatges sense gènere (no binaris).

Escena 5: som iguals, som diferents

Canvi de música. Més agressiva. Intervenien dos personatges, cops de puny, puntades. Llum diferent, més groga.

Líquids de colors: vermell, blau, verd sobre aigua.
Amor entre gèneres o entre persones sense gènere. Es parteix d'un gènere ambigu, un home amb faldilla? o una dona?, es vol simbolitzar aquesta ambigüitat.

S'explica l'agressió al diferent.

Escena 6: on és la barrera?

Faldilla i música nupcial que ens situa en context, i les campanes.

Amor entre gèneres?, o intentant trencar la barrera dels gèneres i buscar l'ambigüitat?, el no binari.

Escena 7: ets qui vols ser?

Les americanes ocupen l'escenari i ballen soles amb música rock. Apareixen els tres personatges i ballen a ritme de tango penjats de les americanes, com titelles. "Pichi, es el chulo que camina". La música fa interferències i els cossos també, deixen de fer moviments ritmics i acompassats, i fan el que fa la música "imperfecta".

L'americana (com a objecte) té diferents usos. També és una parella de ball. Se la posen i treuen de diferents maneres. Tornem a l'objecte fora de context i totes les seves possibilitats. L'escena també vol parlar de la societat, els canons i la pressió social. Les americanes són un símbol dels canons establerts, en aquest cas: l'home amb poder. La imatge d'una persona "titella" que de la meitat cap amunt s'identifica amb el poder i de la meitat cap avall amb la feminitat, mentre ballen "Pichi" (cançó que parla de la xuleria) pretén crear una imatge ridícula de tot plegat... per fer crítica dels canons, la masculinitat associada al poder, el "machirulo", etc.

Escena 8: fes un gir

Ball amb les americanes, dues persones. L'escenari sembla un ring. Es posen les mànigues sent una sola persona, creant una sola forma. El ball amb les americanes pretén "girar" el concepte del poder masculí que simbolitzen les jaquetes. Les jaquetes es poden posar de moltes maneres, es poden girar, posar als peus..., pretenen reafirmar una nova masculinitat, les mil maneres de portar una jaqueta, les mil maneres de ser o de sentir-se, de col·laborar entre persones, de transformar...

Escena final: "soc perfecte, imperfecte"

Els actors van caminant d'un cantó a l'altre de l'escenari i diuen "arribo tard", "soc pare, imperfecte", "soc perfecte, imperfecte".

Aquesta escena final seria l'assumpció final de la imperfecció sense cap mena de complex perquè en realitat ser imperfecte és el normal, ningú és perfecte (per això diu que és perfecte ser imperfecte).

D'altra banda, amb "arribo tard" i "soc pare, imperfecte" s'assumeix el rol de cures, d'imperfecció, de nova masculinitat que no és perfecta, que arriba tard a tot arreu, que s'encarrega dels infants...,

4. Les propostes didàctiques

A través d'aquest dossier us proposem alguns **eixos de treball** per aprofundir en aspectes rellevants de l'espectacle, sobretot per **generar reflexió, debat i diàleg al voltant de les noves masculinitats i la diferència**.

Les propostes es poden adaptar a les necessitats de cada context, fent-ne només una part o repensant tot el que cregueu per tal d'aprofundir sobre allò que us interessi més.

Abans de concretar les propostes us apuntem que si teniu

la necessitat de compartir reflexions o voleu plantejar alguna pregunta o dubte a la companyia, els podeu fer un correu a l'adreça **baldufa@labaldufateatre.com**. Sens dubte, estaran encantats de mantenir comunicació amb vosaltres.

Per distribuir les activitats parlem de tres moments: **abans d'anar al teatre, durant l'espectacle i després d'haver-lo vist**.

El plantejament que fem de les propostes didàctiques és **a partir dels objectes** que apareixen a l'espectacle. Són propostes per desenvolupar en qualsevol nivell educatiu i que poden adequar-se segon l'edat dels infants i joves.

ABANS D'ANAR AL TEATRE

El més important abans d'anar a veure l'espectacle és **contextualitzar i generar desig**. Algunes de les activitats que us proposem a continuació van encaminades a situar a l'alumnat sobre què anirem a veure.

Abans que res ens podem preguntar sobre **el títol de l'obra: ImPERFECT**.

Què vol dir aquesta paraula? Què ens suggereix? Què ens recorda?

Mirant el cartell de l'espectacle o fotografies de la web, potser podem extreure altres informacions interessants.

També podem preguntar: Hem anat mai a veure un espectacle de dansa?

Què és la dansa per nosaltres?, perquè creiem que existeix? Després de plantejar diferents hipòtesis expliquem la idea general de l'espectacle sense revelar massa detalls. Potser podem llegir la sinopsi que teniu a la web:

<https://www.labaldufateatre.com/espectacles/imperfect/>

Les propostes que plantejem a continuació tenen com a punt de partida 6 dels objectes que surten a l'espectacle. Recomanem fer, sobretot abans d'anar al teatre, la **proposta inicial**, una primera aproximació als objectes que ens generarà desig i ganes de veure l'obra.

També serà un primer contacte de l'alumnat amb alguna cosa real que connecta amb el seu imaginari. Serà el primer punt de partida amb el significat de l'espectacle.

Els objectes

Temporització: 1-2 h

Lliurem a l'alumnat 6 objectes: una faldilla, una americana, una corda, una pilota, un penja-robes i un llençol.

Els objectes els podem lliurar de forma física. Els pot portar el professorat, els pot portar l'alumnat...

Si no tenim manera de tenir els 6 objectes, també els podem treballar com una imatge, podem lliurar una fotografia impresa de cada objecte.

Per desenvolupar la proposta us recomanem posar les taules en grups de 4. Cada grup de 4 amb un objecte al centre. El podem deixar al mig de les quatre taules. Si tenim més de 6 grups d'alumnes podem repetir un mateix objecte.

Caldrà explicitar a l'alumnat que aquests objectes els veurem durant l'espectacle i que ara ens hi aproximarem des del que sabem.

Possibilitats per treballar amb els objectes:

1. Proposta inicial

- Què és?, descripció de l'objecte.
- Perquè serveix?, el seu ús.
- De quin material està fet?
- Quin record ens evoca?
- Amb què relacionen l'objecte?

Fem llistat de paraules de manera individual, cada alumne anota a la seva llibreta...

També podem repartir una fitxa per cada objecte i que l'omplin de manera col·lectiva, un full per grup i per objecte. Aquest full es pot penjar a l'aula, també les imatges dels sis objectes. Podem crear un racó a l'aula amb el títol Imperfect. Aquest espai col·lectiu serà un punt d'anada i tornada, ens ajudarà a seguir les propostes pedagògiques de després de l'espectacle. També hi podem afegir les propostes creatives que plantegem.

2. Una història il·lustrada

Si abans d'anar a l'espectacle tenim espai per seguir amb el treball sobre els objectes podem plantejar inventar una història il·lustrada amb alguns dels objectes. Crear un conte amb el recurs literari de la personificació.

La personificació és atribuir qualitats humanes a una cosa que no les té. Per exemple a animals i/o objectes. En el món de la publicitat és una figura retòrica que es fa servir molt i que segur recordem alguns exemples.

Exemples de personificació:

Nosaltres personifiquem una faldilla, una pilota, una americana, una corda, un penjador, un llençol.

Imaginem possibles històries, inicis del conte, dissenyem personatges...

Podem pensar algun exemple concret:

La faldilla Pepa caminava per la ciutat... de cop va ensopegar amb una corda que travessava el carrer. En ensopegar, la corda va xisclar molt fort: Mira per on vas faldilla despistada! Era el Pep...

3.Fem una animació?

Amb plastilina de colors creem personatges partint dels 6 objectes, i podem plantejar-nos fer una història filmada tipus stop-motion. Podem dissenyar els personatges, modelar-los, enregistrar sons, veus...

Poden ser històries senzilles, personatges que es transformen...

Imatge: pinterest. Between Frames: The magic Behind Stop Motion Animation.

...Vet aquí que una vegada hi havia una pilota verda que es va convertir en...

La proposta **Una història il·lustrada i Fem una animació** es poden fer després de l'espectacle.

Molt interessant, però, que la **proposta inicial** es faci abans de l'espectacle.

Recordem que els objectes els veurem durant l'espectacle. I serà molt revelador que l'alumnat relacioni la seva primera aproximació a l'objecte des del seu saber, des dels seus coneixements previs i des de la seva pròpia experiència. L'experiència de cada alumne fa que es relacioni amb aquests objectes d'una o d'altra manera. Un cop vist l'espectacle l'alumnat tindrà una altra idea dels objectes. Segur que s'haurà enriquit i haurà vist possibles altres significats que mai imaginava.

Molt important dir a l'alumnat que aquests objectes els veuran durant l'espectacle, que estiguin atents.

DURANT L'ESPECTACLE

Quan anem a un espectacle de dansa, què trobem? Els actors i el públic.

El fet d'anar al teatre requereix un saber estar i un comportament pertinent, per la qual cosa us proposem que entre totes i tots pugueu pensar i compartir uns criteris a tenir en compte: quina actitud ha de tenir un bon públic, com ens hem de comportar, quines coses no es poden

admetre. En definitiva, podem pactar com ho estarem fent bé i com no. També que el públic és part de l'espectacle, que en aquest cas serà molt important que facin especial atenció a trobar els objectes que hem treballat a l'aula, com el so i la música construeixen històries...

Estar atents a tots els detalls ens farà entendre millor el significat.

DESPRÉS DE L'ESPECTACLE

A través d'aquest espectacle de dansa i més enllà del gaudi, podem **pensar, reflexionar i aprofundir sobre les escenes i sobre els significats**. Les noves masculinitats, la diferència, i tot allò que ens hagi sorprès del muntatge tècnic. També cal estar oberts a aspectes de l'espectacle que no tenim previst abordar, sovint els infants i els joves van més enllà.

Us volem compartir algunes propostes que són punts de partida, situacions d'aprenentatge que ens permetran abordar l'espectacle des de múltiples universos.

Una vegada a l'aula, iniciem una CONVERSA que faciliti i/o complementi el que hem vist i viscut. **Parlem sobre què hem vist, què hem entès, que ens ha sorprès**. Podem aprofitar per recuperar aspectes que havien sortit a la conversa prèvia a veure l'espectacle i verificar-ne les informacions.

La CONVERSA pot continuar aprofundint en la reflexió. Quins són els valors que ens vol transmetre? Què hem après? Què és el que més ens ha cridat l'atenció? Quins són els sentiments que apareixen? Ens ha agradat? Si haguéssiu de resumir l'espectacle en una paraula, quina seria? Ho recomanaríeu a algú? Què li diríeu?

1. Recuperem algunes escenes

Amb aquesta seqüència de fotos podem recordar les escenes on surten els objectes. Què deuen voler dir? Quin ús se'n fa dels objectes? L'americana és una americana?, i la faldilla?, en què es transforma la pilota?, i el penja-robes, què sosté?

En aquest punt és important que els docents hagueu entès l'espectacle i el significat de les escenes. Podem anar a la web i reprendre algunes imatges de l'espectacle per recordar.

Després d'aquesta primera aproximació al contingut i significat dels objectes, podem plantejar les següents propostes didàctiques.

Pot ser interessant reprendre la proposta inicial sobre la nostra experiència amb els objectes i el que ara hem entès sobre ells. **Quin nou significat i ús hem vist en el tractament dels objectes?**

Les propostes que us proposem tenen relació amb referents artístics amb la intenció d'ampliar coneixements i apropar l'alumnat a artistes de diferents disciplines: fotografia, art contemporani, literatura... És molt enriquidor establir connexions entre diferents disciplines.

Els objectes són els protagonistes de les propostes. Es poden relacionar amb les propostes didàctiques anteriors i sobretot amplien el contingut de l'espectacle.

Són propostes pensades per afavorir la creativitat, l'alumne comprovarà que un objecte fora de context pot tenir molts significats i que de vegades un sol objecte pot tenir molts significats. També dotarà a l'alumnat de sentit metafòric.

Americana i faldilla

Pilota

Corda

Penja-robes

Llençol

2. De siluetes i formes

Material necessari: canó, projector de diapositives, llanterna, una aula amb poca llum.

Aquesta és una proposta experimental que ens permet estudiar la projecció de cossos quan els disposem sobre un feix de llum.

Si a l'aula tenim un canó, un projector antic de diapositives, una llanterna... l'alumnat pot portar objectes i comprovar quina silueta es projecta quan col·loquem un objecte sobre un feix de llum.

Podem estudiar la grandària d'un mateix cos segons la proximitat amb la llum. Quan es projecta el cos a mida real?

Podem fer l'experimentació amb la nostra pròpia mà. Quan mesura la nostra mà? Com la mesurem?

Hi ha una artista que es diu **Eulàlia Valldosera** que va fer una obra que es titula: "Envasos, el culte a la mare", on representa projeccions de productes de neteja que quan es projecten creen formes que ens recorden el cos de la dona.

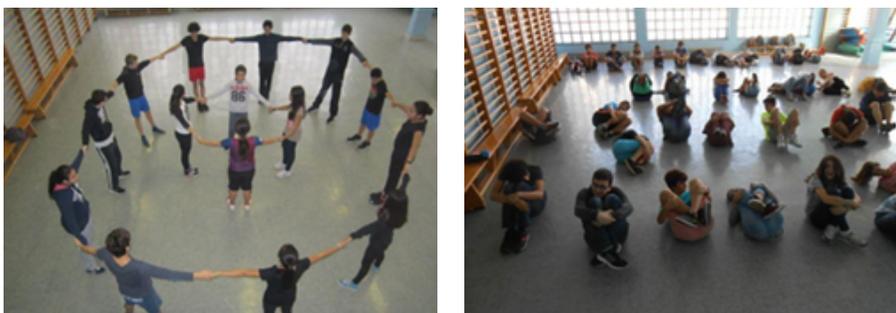
Podríem ensenyar aquest referent a l'alumnat, veure la seva obra.

Eulàlia Valldosera. Obra: envases, el culto a la madre, 1996

3. Ens movem? Formes amb el cos

Podem anar amb tot el grup d'alumnes a un espai ampli de l'escola i fer diferents propostes curtes i dinàmiques que poden durar una sola sessió. Primer començar per fer propostes individuals. Tot l'alumnat ocupa l'espai de la sala i anem dient paraules: pilota, corda, cadira... Cada vegada que diem un objecte, l'alumnat fa la forma amb el cos. Com es col·locarà per fer una pilota?, i una cadira?

Objectes amb el cos. Pilota. Imatges de la representació de pilota en individual i en grup. Institut Moisès Broggi, 2n ESO.

Després podem fer la mateixa proposta amb grups de 3 o 4 alumnes. Repartim paraules a cada grup sense que els companys sentin la paraula de la resta de grups. Pensem paraules que donin joc: arbre, escombra, gronxador... També podem demanar a l'alumnat que simuli el moviment de la paraula.

També podríem partir d'imatges impreses de diferents artistes, per exemple de Joan Brossa.

Com representariem aquesta obra de Joan Brossa?

Joan Brossa, contes

4. Representem esports en mímica

Seguint amb la proposta anterior, podríem crear un joc d'endevinalles? Fer unes targetes amb símbols d'esports i representar-les amb el cos?

5. D'una rodona puc crear...

Hi ha objectes o formes que parteixen d'altre més bàsiques. Podem dibuixar formes geomètriques bàsiques: una rodona, un quadrat, un triangle, i demanar a l'alumnat que dibuixi tot el que li recorda aquella forma.

Què ens suggereix cada forma?

Una rodona en recorda: un sol, una pilota, la lluna, la bola del món...

Podríem fer un mapa de dibuixos de cada forma amb les propostes de l'alumnat.

També els podríem donar les formes retallades de diferents colors i que l'alumnat les completés enganxant-les a la seva llibreta.

Podria crear un dibuix...

6. La música em suggereix...

Amb música podem escriure narracions que ens evoquin el so. Podem referir-nos a les músiques que hem escoltat a l'espectacle. Quines recordem?

La música ens transmet sentiments? Relacionem emocions amb tipus de música. Podem fer un llistat d'adjectius d'emocions i crear relacions: agressiva, trista, alegre, melancòlica, amorosa, brusca... Llistem paraules: cerquem sons... A partir de sons, llistem paraules. Ampliem el nostre vocabulari per referir-nos a les emocions.

7. Fem metàfores visuals?

Amb els objectes podem fer fotografies. Crear associacions de dos objectes que en principi no tenen relació. Cada alumne pot portar un objecte, descriure'l, saber el significat i pensar amb els companys de grup noves associacions. Podem relacionar els objectes per forma o per significat.

També podem posar títol a les creacions. Podem inspirar-nos en el fotògraf **Chema Madoz**.

Objecte: pilota + mapa
Títol: *El joc no té fronteres*

Objectes: pilota + xocolata
Títol: *Dolça victòria*

Exemples de fotografies realitzades per l'alumnat de 1r d'ESO de l'Institut Moisès Broggi.

8. Posem títols

Joan Brossa és un artista molt creatiu, que dins la seva obra va realitzar el que es coneix per poemes visuals. Podem titular obres de Joan Brossa, o podríem titular obres de companys de l'activitat de fotografiar.

Poema objecte, 1969

Paleta, poeta, 1989

Nupcial, 1984

El planeta de la virtut,
1994

L'empleat, 1989

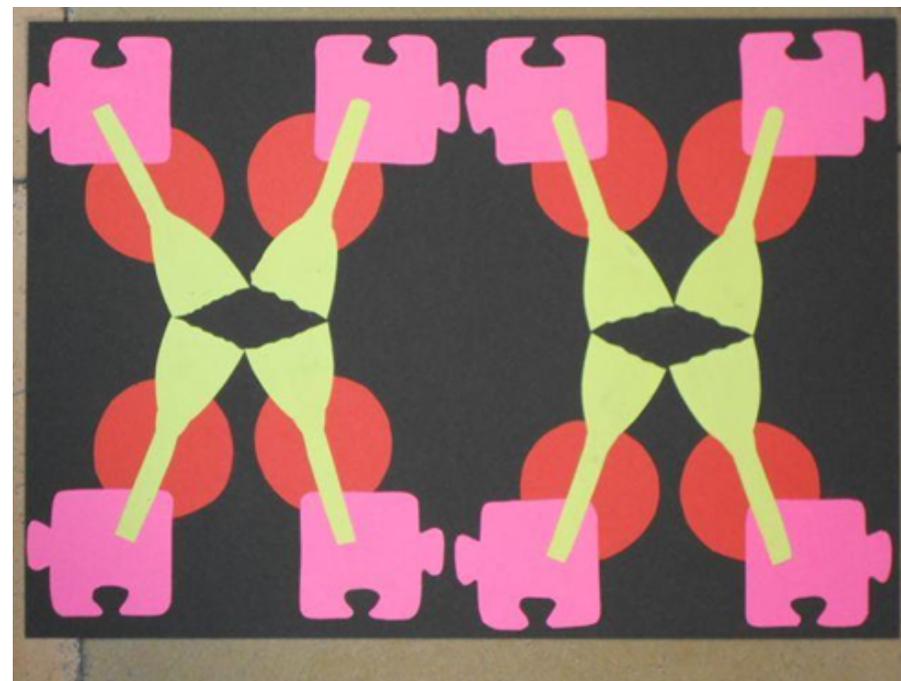

La conformació del cap

9. Creem composicions plàstiques amb les siluetes dels objectes

Amb el dibuix de les siluetes dels objectes poden crear composicions rítmiques. En aquest cas treballarem el concepte de simetria. Simetria central, radial...

Exemple de creacions simètriques de siluetes d'objectes: peça de puzzle, pilota, escombra.

Treball realitzat per l'alumnat de 1r d'ESO de l'Institut Moisès Broggi, Barcelona.

BIBLIOGRAFIA RECOMANADA

Artistes

- Expressart, Museu portàtil
- Chema Madoz
- Joan Brossa
- Eulàlia Valldosera

Coeducació

- <https://xtec.gencat.cat/ca/curriculum/coeducacio/>

Contes i àlbums il·lustrats

- CHEN CHIH-YUAN, En Rugits i l'orelles, Barcelona: Thule, 2008
- BRIDGES, Shirin Yim. El desig de la Ruby. Il·lustració: Sophie Blackall Barcelona: Serres, 2005
- FONALLERAS, Josep M. Diari de la Laia. Il·lustració: Jordi Vila Delclòs. Barcelona: Cruïlla, 2005 (Contes blaugrana)
- LIPP, Frederick. Les vambes de la Sofia. Il·lustració: Jason Gaillard. Barcelona: Intermón Oxfam, 2007
- MAS, Hermínia, DELGADO, Josep Francesc. Ulldevellut. Barcelona: La Galera, 2000 (Grumets)

Artistes en relació

- Chema Madoz
- Eulàlia Valldosera
- Joan Brossa

5. Fitxa artística

Autoria: **Sol Picó & La Baldufa: Enric Blasi, Emiliano Pardo, Carles Pijuan**

Direcció: **Sol Picó**

Assistent de direcció: **Encarni Sánchez**

Composició musical: **Victor Ayuso**

Disseny de llums: **Anjos Fernández**

Disseny escenogràfic: **Carles Pijuan**

Disseny i confecció de vestuari: **Rosa Solé**

Construcció d'escenografia: **Juan Manuel Recio, Olga Cuito, Carles Pijuan**

Producció musical: **Zamenhof Estudi**

Entrenament i suport coreogràfic: **Marta Casals**

Actors en moviment: **Enric Blasi, Emiliano Pardo, Carles Pijuan**

Producció i Distribució: **La Baldufa**

Fotografia per al material gràfic: **David del Val**

Vídeo promocional: **Laia Navarra**

Coproducció:

Mostra Igualada

GREC Festival, Barcelona

Festi'Mômes, Questembert Communauté

LaSala. Centre de Creació d'Arts per a les famílies, Sabadell

Col·laboració:

Teatro Cánovas, Málaga

Festival Sismògraf, Olot

Teatre Municipal de l'Escorxador, Lleida

Sant Andreu Teatre – SAT, Barcelona

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya - Departament de Cultura - ICEC

Gobierno de España – Ministerio de Cultura y Deporte - INAEM

Institut Ramon Llull

Coordinació tècnica: La Baldufa | +34 973 281 457 | tecnica@labaldufateatre.com

Companyia de Comediants La Baldufa, SCCL

C/ Músic Vivaldi, 12, baixos

25003 Lleida

baldufa@labaldufateatre.com

www.labaldufateatre.com

+34 973 281 457